

הכנות לסוכות בימי הסגר

מורכב לבחור את ארבעת המינים בימי סגר.

אין שווקים תוססים בניחוח שדה ומטע, אין התקהלות להתייעצות הדדית.

הייחודיות של כל אחד מהארבעה, נקבעת לפי הטעם והריח שלהם.

(האתרוג הריחני שטעמו בבישול מתוק, הלולב המייצג תמרים מתוקים נטולי ניחות, ההדס הריחני חסר הטעם, והערבה, שכמו חולי הקורונה, מתמודדת מול חוסר בשני המרכיבים)

גם מלך המשיח מתאפיין ביכולת ייחודית בתחום ההרחה: "והריחו ביראת ה', ולא למראה עיניו ישפוט" (ישעיהו י"א ג)

תכונה שמאפשרת אינטואיציה, המכוונת לאמת, אמת א-לוקית, **לא אמת יחסית התלויים בזמנים או בתפיסות.**

כך, היחס למגוון, הוא יחס המקבל כהנחת יסוד **שונות בסיסית** בין ארבעה מרכיבים, כאשר **ערכם המוחלט** בפני ה' הוא **ערך זהה.**

ללא ערבות אין מצוות ארבעת המינים, בדיוק כשם שללא אתרוג אין למצווה הזו קיום.

המשפחה היהודית, ממש כמו משפחת ארבעת המינים, אגודה ומחוברת יחד. כל מרכיב בה שווה בערכו אבל שונה בתפקידו.

התפקיד הגברי האבהי, התפקיד הנשי האמהי, ותפקידי הילדים.

השנה, שבנו ועודנו שבים "איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו" (ויקרא כ"ה ו) הקורונה מחזירה אותנו אל הבסיס.

שם הילדים נדרשים לכבד הורים, והכבוד הזה מעניק להם בטחון, נסיון לחיים בקבלת הנחייה וסמכות, יכולת לגבש קבלת עול מצוות, ובעיקר שורשים.

ההורים מצידם, נדרשים לחיי צוות, כבוד הדדי, שיתוף פעולה, וכן: הצבת היררכיה עבור ילדיהם.

כל תפקיד בבית מתבהר, והשוני יוצר סדר, ומאפשר לאגוד את המשפחה, באופן, שטעמה המתוק וריחה יתפשטו במרחב.

וכאשר המגיפה תשאר מאחור, האחדות הזו, המגוון הלאום ובכל בית ובית, ישארו איתנו. כמתנה לעתיד.

הרבנית חוה מנסבך

מרצה במכללת חמדת הדרום

מנחת הורים זוגית

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם

